

על גופו של הרצל אבימן (למעלה) מצא הפאחולוג המישטרחתי חתכים. האם הרג את חברו-לכלא כדי לעשות טובה לידידו הטוב ושוחפו שמעיה אנג'ל? (למטה, עם שושן)

השכוע. הפעם היה שושן חייב להעיד.

גנגסטר קלאסי

עיד לרגע זה לא מסר שושן כל ערות במישטרה. הוא נצר את לשונו, חוץ מפעם אחת, כאשר בשיחה עם קצין מישטרה רמו כי עבור תמורה נאותה ומפני שניצלו אותו ברצח הזה הוא מוכן למסור שניים גדולים מתל-אביב. כאשר נשאל לזהות השניים ביקש מהשוטרים לנחש, ורמו כי התכוון לשמעיה אנג'ל ולנחום

של אביטן כי הוא רצח את שושן, הרי גם אז יש אפשרות כי הוא עשה זאת כטובה אישית עבור חברו שמעיה אנג'ל, כפי ששושן נאשם בכך שרצח שני אנשים כטובה לאנג'ל. שמעון מלכה, דובר שירות בתי הסוהר, אמר השבוע בתשובה לעיתונאי כי ידוע שהיושבים בכלא אינם ל"ו צדיקים. הרבר היה, כמובן, ידוע גם קודם לשירות בתי-הסוהר. היה גם ידוע להם כי האסירים באגף רקפת הם מהמסוכנים והאלימים ביותר במדינה. אנשים שלכל אחד מהם רשת ידידים בחוץ, אמצעים כספיים לא מבוטלים, וקשרים בחוץ-לארץ. חיים שושן עצמו

אביו של חיים שושן היה שוט במשך שלושים שנה. האב נהג בכבד קשה, והתגרש מאמו אסתר, כאשר חיים היה בן שמונה. שושן, בעל האינטליגנציה הגבוהה למד בבית-ספר בחיפה וסיים שם כיתות תיכון. כאשר היה ילד קטן, אהב מאוד כעלי-חיים. הוא אהב ציפורי וטיפל בהן, וכאשר מצא ציפור שבורת-כנף השגיח עליה ברחמנו רבה עד שהחלימה. בילדותו היתה אמ חולה קשה ואושפזה פעמים אחדות הוא נקשר אליה מאוד עקב סילבדו כאשר נעצר באשמת רצח טוביו בחיפה, חשב על התאבדות. היית

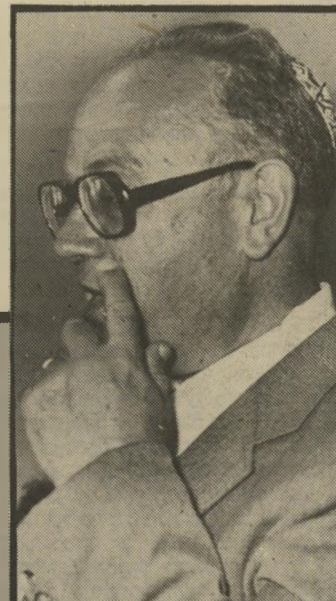
קרוב לנושא זה וביקשתי להיפגש עם אמי, היא מכירה אותי ויכולה לחזק אותי. למרות שלא למדה בבתי-ספר לא למדה הרבה מהחיים. היא אף פעם לא רצתה שאהיה פושע, אבל כשראתו שאני פושע, וזהו זה, היא התפללה שלא אגיע לבית-הסוהר. כך סיפר בעדותו בבית-הדין שישפט בחיפה. אמו של שושן נותרה קשורה אליו

היה קרוב מאוד לדמות הקלאסית של הגנגסטר. רוצח ברם קר שהורשע כבר בהריגה אחת ועמר לדין על עוד שני מיקרי רצח. הרציחות הללו היו מתוכננות היטב כדי לעשות טובה לידיד. את שולמית שלי, בחורה צעירה ואומללה, הרג שושן, לפי כתב האישום, ביריית אקדח ברקתה, מכיסא סמוך במכונית.

(מגור) קלימון, שהיה ער-מדינה בתיק הרצח. על דברים אלה לא חתם ולא העלה אותם בכתב. אחת הנקודות החשובות שעליה היתה התובעת חוקרת את שושן חקירה נגרית נמרצת, היתה ערות שעלתה בתיק, כי שרה אנג'ל היא שביקשה משושן לרצוח את שולמית שלי. הוא אמר היה להכחיש זאת, אולם עדותו ירדה עימו לקבר. איש אינו יכול לדעת מה התכוון לספר לבית-הדין. לכן קשה גם לדעת מי יכול היה להינזק מעדותו ומי יכול היה ליהנות ממותו. אפשר רק לנחש, על-פי רמיוותיו של שושן לשוטרים, הרצח בוצע מייד כאשר נודע בבית-הסוהר, כי הפעם יהיה שושן חייב להעיד. חמישה ימים לפני המועד שנקבע לעדות, נרצח שושן. העיתוי הוא בולט מכדי שיהיה מיקרי. גם אם יתברר, על-פי החתך בידו

לרשת הברחת הירואין מתורכיה. הווג אנג'ל נחשד כי עמד בראש הרשת ואילו שושן, שהיה ידידו, רק עשה להם טובה, ולא היה לו כל אינטרס אישי ברצח. גם התובעת מאמינה כי לשושן לא היה כל מניע אישי לרצח הכפול. מישפטם של שושן והווג אנג'ל נמשך כבר זמן רב. כל ערי התביעה סיימו את עדותם וגם שמעיה ושרה אשתו כבר העידו. העד האחרון היה שושן. פעמיים נקבע מועד לעדותו ופעמיים נדחה. בפעם הראשונה נדחה מפני ששושן טען כי הוא חולה, ובפעם השניה מפני שהסניגור יפתח, ביקש לפסול את הרכב בית-הדין. בקשתו נדחתה, והוא עירער לבית-הדין המישפט העליון. ביום שלישי השבוע פסק השופט העליון שמגר כי הוא רוחה את העירעור. המישפט עמד להתקיים כפי שנקבע, ביום שני

אחרי שהורשע שושן בחיפה בהריגתו של טובול, ונידון ל-15 שנות מאסר, הוא הועמד לדין בתל-אביב, יחד עם הווג אנג'ל, על רצח שולמית שלי ומישל נחמיאס. התובעת, נורית אחיטוב, האשימה את השלושה כי רצחו את מישל ושלי, כדי למנוע כעדם לקשור את שמעיה אנג'ל ואשתו

נציב הסדר

בית-המעצור (עומד: רוני ניצן שנרצח) ברם קר
וליוותה אותו גם בכל הישיבות של בית-הדין שישפט בתל-אביב. אשתו, יונה בלונדית יפת-תואר, שאותה נשא בגיני עמדה על דוכן-העדים היו עניני נעוצות כבעלה שישב מולה. ידיה רעדו מפחד וקולה רטט. למרות שהיא נשואים תשע שנים, לא היו להם ילדים. שושן השתמש במשך שנים רבות כסמים קשים. גם הכרותו עם שמעיה אנג'ל נולדה על רקע זה. יחסים מעניינים מאוד נוצרו בין שושן ובין אחיו התובעת היפ כמישפטו, נורית אחיטוב. נורית הי

כאשר היה חיים שושן מחייך על ספסל-הנאשמים, היו גומות-חן מר-פיות בלחיו. שעריו היה מתנפנף בשוככות ובעניניו היה נדלק כרק ערמומי. הוא נראה באותם רגעים כמו ילד חניני ושובב, שהקסים את כולם. אי-אפשר היה להאמין כי גבר מקסים זה הורשע בהריגתו של אדם אחד ונאשם ברצח אכזרי של גבר ונערה שלא הרעו לו מעולם. אולם כאשר נתקף בחמת-זעם, דבר שקרה לו לעיתים קרובות, היה הופך לאדם אחר. פניו היו משתנים והופכים מכוערים, מגושמים ומפחידים. משהו חייתי היה ניצת בעינו ופיו היה יורק מילים מאיימות ומפחידות.

ההתרופפות של מערכת המודיעין בכלא

הסביר כי הדרך למנוע רציחות היא באיתור המתחמים והסכסוכים כיום הפנימיים בתוך הכלא, ושמידה על האדם המועד לסכנה. אילו היו שומרים על כל התקנות ועל ביצוע כל הוראות הביטחון, זה לא היה קורה. הצהיר אותו מקור. יתכן שהנשק הוחדר על-ידי סוחר, יתכן שהוגנב לתאים המבודדים, בתוך סוהר-האכל, מבלי שהסוהרים המגוישים אותו ידעו על כך. יש גם אפשרות כי עור-דין שנפגש עם אסיר החדיר לו את הכלי, אמר המקור. היה מתח רב ברקפת בזמן האחרון, ולו היו שומרים על מי שצריך היה לשמור, זה לא היה קורה. סיים האיש.

לוי מעל גלי-האזור כי הנציב החדש, ד"ר מרדכי ורטהיימר, הורס את מערכת המודיעין בכלא. ורטהיימר הכחיש האש-מה זו, ואמר כי לא שינה דבר לערה במערכת. אולם השבוע טפחו העובדות על פניו. במעונו של בית-הסוהר השמור ביותר במדינה, אגף רקפת בבית-המעצר ברמלה, נרצח חיים שושן בתוך תאו. איש לא שמע את צעקותיו, כאשר 40 דקות סתן מילחו את גופו. אין דרך לשמור הרמטית מהכנסת נשק לבתי-הסוהר, וחיים זו לא בעיה להכניס נשק. ביקשנו לקבל מגלה מתכות, כזה שיש בשדות העופה, אבל לא קיבלנו. אמר אותו מקור. הוא

רצח חיים שושן נגרם בגלל התרופפות מערכת המודיעין בכלא! ומה בדיוק הזהיר הנציב הקודם של שירות בתי-הסוהר, חיים לוי, כך אמר להעולם הזה מקור מוסמך מתוך שירות בתי-הסוהר, אשר ביקש מסיבות מובנות לשמור על אלמוניותו. (מלחמת הנציבים - העולם הזה, ה'12 באוקטובר). לפני זמן לא רב הצהיר חיים